

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2021, declarat de avocata Diana Sanduleac, în numele inculpatului

Gonceari Serghei xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Bălți din 02.07.2020 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.01.2021 – 19.03.2021,
instanța de apel: 09.04.2021 – 19.05.2021,
instanța de recurs: 27.07.2021 – 15.09.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 19 martie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gonceari Serghei a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 306 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Gonceari Serghei, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătoriei Bălți din 02.07.2020, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale de conducere a

mijlocului de transport în stare de ebrietate și consecințele care pot surveni în cazul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, după ce a întrebuințat băuturi alcoolice, la data de 18.12.2020 ora 21.44, conducând autoturismul „VW Golf”, n/î XXXX, în mod neadecvat pe segmentul de drum al străzii T. Vladimirescu din mun. Bălți, și în regiunea imobilului nr. 17 a fost implicat într-un accident rutier. La fața locului au venit angajații poliției de patrulare pentru stabilirea circumstanțelor comiterii accidentului rutier și în cadrul discuției cu ofițerul de patrulare, conducătorul auto Goncari S. avea semne vizibile ale stării de ebrietate alcoolică, exprimate prin miros specific puternic de alcool din cavitatea bucală, în legătură cu ce, ultimul de către ofițerul de patrulare a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul „DRAGER”, în rezultat la ce s-a stabilit, că concentrația de alcool pur în aerul expirat de către Goncari S. la data de 18.12.2020, ora 22:03 min., era de 0,68 mg/l, cantitate care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat. Ulterior, pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate, Goncari S. a fost condus la Spitalul municipal Bălți de către ofițerul de patrulare, unde i s-a propus petrecerea examenului medical, în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și recoltarea probelor biologice de sânge, și fiind de acord cu această procedură fiindu-i prelevate probe biologice de sânge s-a constatat alcool etilic conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 23.12.2020 în cantitate de 1,56 g/l, dar din punct de vedere teoretic, ținând cont de faptul că din organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie de cca 0,13 g/l pe oră, ultimul la momentul stopării, orele 21.44 min. la data de 18.12.2020 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cca 1,78 g/l, ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat, conform prevederilor art. 134¹² Cod penal.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, comis de persona care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal, reținând că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 02.07.2020 în baza art. 264¹ alin. (1), la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, că a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând posibilă corectarea și reeducarea lui prin aplicarea pedepsei de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Sergiu Marcauțan, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, prin sentința din 02.07.2020, inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit informației Biroului de Probațiune Bălți, la 14.12.12020 inculpatul a fost exclus de la evidență în legătură cu executarea integrala a pedepsei principale. Necătând la faptul că în privința inculpatului a fost aplicată pedeapsa complimentară de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, inculpatul, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a comis și un accident rutier neînsemnat, dar putea provoca daune și mai mari.

Instanța de judecată, nu a luat în considerare consecințele care puteau fi provocate în urma conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat. Or, scopul pedepsei penale inculpatul urma să-1 atingă numai executând pedeapsa închisorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Gonceari Serghei a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 19.05.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond nu a reușit să individualizeze pedeapsa aplicată inculpatului în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptelor comise, cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului.

Drept urmare, ținând cont de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de legea penală, anterior fiind condamnat inclusiv pentru comiterea de infracțiuni similare, ce pun în pericol securitatea traficului rutier, cu aplicarea pedepsei penale non-privative de libertate, care însă nu și-a atins scopul scontat, ceea ce-i denotă caracterul criminal stabil și nedorința de a sta pe calea corijării, demonstrând insuficiența precedentelor pedepse penale pentru atingerea scopului de prevenire și reeducare, în lipsa unei ocupații utilă ce i-ar asigura minimumul de existență, ceea ce scoate în vileag tendința recidivării prin comiterea unor fapte social periculoase.

Respectiv, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către inculpat, cât și de către alte persoane a faptelor penale, urmează a-i înnăspri pedeapsa prin stabilirea celei cu închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, chiar și în situația în care inculpatul și-a recunoscut vinovăția, acceptând procedura conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În respingerea argumentului referitor la necesitatea îngrijiri mamei sale pensionară, ca motiv de neaplicare a pedepsei închisorii, este de menționat, că respectiva împrejurare nu l-a împiedicat pe inculpat să-și continue activitatea criminală de același gen. Or, deși componența art. 264¹ alin. (4) Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

5. Avocata Diana Sanduleac a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Recurenta a invocat că, instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră și nu a luat în considerație faptul că inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni ușoare, și-a recunoscut vina și s-a căit în cele comise. Or, condamnarea inculpatului la o pedeapsă privativă de libertate, va duce la cauzarea de suferințe morale, la frica pentru familia sa, pe care nu o v-a putea ajuta și întreține.

În drept, recursul, este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că, în pofida prevederilor enunțate, în recursul nominalizat nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar a-l apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele

reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel just a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, a comis o infracțiune ușoară, dar anterior a mai fost condamnat, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, prin rechizitoriu fiind imputată ultimului drept circumstanță agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal: „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară”, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală

și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Diana Sanduleac împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2021, în privința inculpatului Goncari Serghei xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 01 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico